

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012489
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118012489.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.04.2019, v trestnej veci proti obžalovanému Q. U. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/145/2018 zo dňa 26.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému Q. U., nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom F., T. R.. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov od 17.09.2018

u k l a d á

podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona ú h r n ň ý trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon trestu z a r a d ň u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného Q. U. vinným v bode 1 rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona a v bode 2 rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, f/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. dňa 25.8.2018 v čase okolo 19.00 hod. po vopred uváženom úmysle prisvojiť si cudziu vec najprv po murovanom schodisku prešiel k neuzamknutým, pootvoreným zadným vchodovým dverám vedúcim do priestorov prevádzky pizzerie C. M. situovanej vo viacpodlažnej murovanej budove nachádzajúcej sa v meste F. na ul. H.. K.. Z. č. XX, okr. K., cez takto pootvorené vchodové dvere vošiel do samotných interiérov pizzerie C. M., kde následne využil nepozornosť v tom čase prítomných zamestnancov a z priestorov chodby ukradol dve fľaše alkoholu výrobnéj značky GAS Familia Hruška o objeme 1 liter, s ktorými vnútorné priestory pizzerie C. M. vzápätí opustil a z miesta ušiel, čím takto uvedeným konaním, krádežou dvoch fliaš alkoholu výrobnéj značky GAS Familia Hruška spôsobil vlastníčkovi, poškodenej spoločnosti S. O., s.r.o. so sídlom v meste F. na ul. A. č. XXXX/XXX, okr. K. celkovú škodu vo výške 14,- Eur,

2. dňa 17.9.2018 v čase okolo 19.25 hod. v meste Lipany na ul. Kuzmányho, okr Sabinov po tom, čo sa najprv v spoločnosti A. U., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F., T. R.. XXXX/XX, okr. K. a Z. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F., T. R.. XXX/XX, okr. K. zhováral s N. E., následne počas rozhovoru k nemu zozadu pristúpil, odkiaľ mu zo zadného vrečka nohavíc bez použitia fyzického násilia vytiahol hnedú koženú peňaženku, v ktorej mal osobné doklady a finančnú hotovosť vo výške 40,- Eur a následne z miesta utiekol v smere do rómskej osady v meste Lipany, okr. Sabinov, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému N. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., E. č. XXX/X, okr. K. škodu krádežou peňaženky s osobnými dokladmi a finančnou hotovosťou vo výške 57,- Eur,

príčom uvedené skutky spáchal aj napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to blokovou pokutou zo dňa 8.8.2018 Obvodného oddelenia PZ Lipany vo výške 30,- Eur za spáchanie priestupku proti majetku formou krádeže podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, číslo bloku: XXXXXXXX, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 8.8.2018.

Za to mu podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona pri existencii pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a prirážajúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného N. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., E. XXX/X, okr. K. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, podal odvolanie okresný prokurátor. V dôvodoch odvolania uvádza, že s rozhodnutím súdu vo vzťahu k výške uloženého trestu sa nestotožňuje, pretože podľa jeho názoru trest odňatia slobody uložený súdom je mierny, nedostatočný na nápravu obžalovaného, odporuje zásadám ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zákona a je v rozpore tak s individuálnou ako aj generálnou prevenciou vo vzťahu k účelu trestu. Poukazujúc na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zákona, ako aj ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona, konštatuje, že z týchto ustanovení plynie, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie a prvok individuálnej prevencie a jednak aj voči ďalším občanom, potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Osobu páchatel'a podľa jeho názoru treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. Vo vzťahu k obžalovanému je potrebné poukázať na to, že ide o osobu náchylnú k páchaniu trestnej činnosti, o čom svedčí najmä tá skutočnosť, že v minulosti bol celkom jedenásťkrát súdne trestaný, z toho deväťkrát nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to výlučne za majetkovú trestnú činnosť. Poukazujúc tiež na dva priestupkové záznamy, krádeže vecí, ide v prípade obžalovaného o tzv. špeciálnu recidívu. Obísť nemožno ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obvineného má veľký význam celkový spôsob života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému čin. V naznačenom smere považuje za významné upriamiť pozornosť súdu na tú skutočnosť, že obžalovaný sa skutku v bode 1 rozsudku dopustil už dňa 25.08.2018, teda niečo vyše mesiaca po tom, čo bol prepustený z posledného výkonu trestu odňatia slobody a preto je zrejmé, že takýmto spôsobom si zabezpečuje zdroj obživy a je evidentné, že výkon predošlého trestu nebol pre neho absolútne žiadnym ponaučením. Pomery páchatel'a sa takisto týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, pričom ide o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. V prípade obžalovaného ide o osobu bez príjmu, bez pracovného pomeru, ktorý si zdroj obživy zabezpečuje páchaním trestnej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám rozhodol v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku, alebo aby vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by zakladali dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je skutočne potrebné považovať za dôvodné.

V posudzovanej veci, vzhľadom na to, že krajský súd nezistil také odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by zakladali niektorý z dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, obmedzil svoju prieskumnú činnosť na napadnutý výrok, teda výrok o treste.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že vo vzťahu k výroku o vine nebolo ani v konaní pred súdom prvého stupňa vykonávané dokazovanie vzhľadom na to, že obžalovaný po tom, čo bol poučený v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1, 2, 4 - 8 Tr. poriadku (teda o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Tr. poriadku, ako aj o dôsledkoch prijatého vyhlásenia o vine) vyhlásil, že je vinný zo skutkov v bode 1 aj v bode 2 obžaloby. Po tom, čo následne kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Dôkazy, ktoré prvostupňový súd v tomto smere vykonal, v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol a uviedol tiež, ktoré skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývali. Z dôvodov rozhodnutia i obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že mimo dôkazov vo vzťahu k výroku o náhrade škody, prvostupňový súd ako dôkazy prečítal charakteristiky obžalovaného, výsledok lustrácie priestupkov, ako aj odpis registra trestov.

Z hodnotenia obžalovaného z miesta bydliska neplynú nejaké podstatnejšie skutočnosti a pokiaľ ide o jeho správanie sa počas doterajšieho výkonu väzby, nie sú v hodnotení obžalovaného negatívne poznatky. Vo vzťahu k evidencii priestupkov okresný súd len konštatuje, že obžalovaný bol postihnutý za priestupok proti majetku, pričom skutku sa dopustil 08.08.2018 a v evidencii má aj ďalšie priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a ďalšie priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku. V tomto smere je podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na potrebu celkového hodnotenia osoby obžalovaného a jeho spôsobu života, nutné údaje spresniť a doplniť. Je faktom, že naposledy bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 08.08.2018 krádežou tovaru v potravinách, pokutou vo výške 30,- €. Pred tým bol 17.07.2018 postihnutý za priestupok na úseku bezpečnosti cestnej premávky (keďže nemal reflexné prvky), a to napomenutím a za porušenie pravidiel cestnej premávky pokutou vo výške 100,- € bol postihnutý aj 11.10.2014. 27.05.2014 mu bola uložená pokuta vo výške 5,- €, pretože nepožiadal o občiansky preukaz. Pokutou vo výške 15,- € bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch pre skutok, ktorého sa dopustil 07.01.2014 a pokutou vo výške 20,- € bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil 30.05.2013.

Za rozhodne nepostačujúce dokazovanie vo vzťahu k rozhodovaniu o druhu a výmere trestu obžalovanému, však považoval krajský súd dokazovanie prvostupňového súdu v tom smere, že vo vzťahu k zisťovaniu predošlej protiprávnej činnosti obžalovaného sa obmedzil len na prečítanie odpisu registra trestov bez toho, aby si zabezpečil spisy o predošliých odsúdeniach resp. aspoň posledných, odsúdeniach obžalovaného, z ktorých by mohol zistiť v čom spočívala trestná činnosť obžalovaného, v akej frekvencii sa trestnej činnosti dopúšťal, kedy nastúpil výkon trestu, kedy trest vykonal a aký bol odstup času páchanej trestnej činnosti od posledného výkonu trestu. To všetko sú kritéria, zistenie ktorých je pre správne závery súdu prvého stupňa nevyhnutné.

Krajský súd uvedený nedostatok konania pred súdom prvého stupňa preto naprával na verejnom zasadnutí a dokazovanie v tomto smere doplnil tak, že si zabezpečil spisy o predošliých odsúdeniach obžalovaného, konkrétne spisy Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/14/2015, 6T/34/2015, 4T/71/2017 a 6T/87/2014 a z ich obsahu prečítal tak rozhodnutia, ako aj ďalšie listiny.

Z odpisu registra trestov a pripojených spisov je potom zistiteľné, že obžalovaný sa skutočne od roku 2004 pred súdom zodpovedal celkom jedenásťkrát a vo všetkých uvedených prípadoch to bolo pre majetkovú trestnú činnosť, v niektorých z nich aj pre trestné činy iného charakteru. V roku 2004 bol uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a desiatich mesiacov, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený 06.07.2006, výkon zvyšku mu bol však následne nariadený. V roku 2007 bol súdený dvakrát, v oboch prípadoch išlo o trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, v tom druhom prípade aj trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zákona, pričom mu za tieto trestné činy bol v konečnom dôsledku ukladaný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorý vykonal 10.03.2012. V roku 2008 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorý vykonal 15.05.2010. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/91/2012 zo dňa 05.10.2012 bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, ktorý vykonal 17.01.2013. Rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 41T/111/2013 zo dňa 24.03.2014 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere tristo hodín. Výrok o treste v tomto rozsudku však bol zrušený rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 4T/71/2014 zo dňa 25.09.2014, ktorým mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere desiatich mesiacov, pričom uvedený trest vykonal 16.11.2015. Trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 3T/70/2013 zo dňa 06.02.2015 bolo vo vzťahu k predošlému odsúdeniu upustené od uloženia súhrnného trestu. Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/14/2015 zo dňa 23.02.2015 mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere šiestich mesiacov a to za skutok, ktorého sa dopustil dňa 31.07.2014. Pre výkon uvedeného trestu bol pôvodne zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, 08.12.2016 však došlo k zmene spôsobu výkonu trestu na maximálny stupeň stráženia a to nielen vo vzťahu k tomuto, ale aj ďalším uloženým trestom. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/87/2014 zo dňa 15.04.2015 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní desiatich mesiacov, ktorý vykonal 16.09.2016 a napokon rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/34/2015 z 01.06.2015 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní šesťnástich mesiacov, ktorý vykonal 16.07.2018.

Z vykonaných dôkazov a vyššie uvedeného je zrejmé nielen to, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti rovnakého charakteru, ale i skutočnosť, že od páchania trestných činov ho neodrádza ani výkon ukladaných trestov odňatia slobody. Svedčí o tom napokon aj fakt, že po tom, čo vykonal dňa 16.07.2018 posledný z uložených trestov (v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že do uvedenej doby bol vo výkone trestu odňatia slobody od 16.01.2015, od kedy vykonával tresty odňatia slobody uložené vo veciach sp. zn. 4T/71/2014, 6T/87/2014, 4T/14/2015 a 6T/34/2015), už 08.08.2018 sa dopustil konania, ktoré bolo posúdené ako priestupok proti majetku a vzápätí 25.08.2018 prvého zo súdených trestných činov a 17.09.2018 druhého z nich, čiže v priebehu dvoch mesiacov po výkone trestu odňatia slobody troch protiprávných konaní.

Z takejto situácie aj pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti, ktorú prvostupňový súd obžalovanému priznal, teda poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona, vzhľadom na existenciu okolností priťažujúcich a ich prevahu a v dôsledku toho zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, je i podľa názoru krajského súdu trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere jedného roka trestom neprimerane miernym.

Napriek námietkam obžalovaného prezentovaným v jeho záverečnom návrhu okresný súd správne postupoval, keď mu ako priťažujúcu okolnosť pričítal okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zákona, teda okolnosť, že spáchal viac trestných činov, ako aj okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený.

V dôsledku uvedeného potom prevažujú priťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi, a preto je naozaj nutné upravovať zákonnú trestnú sadzbu postupom uvedeným v § 38 ods. 4 Tr. zákona, v zmysle ktorého sa pri prevaha priťažujúcich okolností zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

U trestného činu podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona je v jeho osobitnej časti stanovená trestná sadzba až na dva roky.

Pri úprave tejto trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona postupom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zákona to potom znamená, že obžalovanému bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od osem mesiacov do dvadsiatich štyroch mesiacov.

V zmysle zásad ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Prihliadajúc na všetky uvedené skutočnosti, je podľa názoru krajského súdu trest odňatia slobody uložený blízko dolnej hranice upravenej trestnej sadzby skutočne neprímerane miernym. Nemožno sa totiž stotožniť s námietkami obžalovaného v tom smere, že nie je možné, aby sa opakovane prihliadalo a hodnotil to, za čo už bol v minulosti uložený a uložený trest vykonal. Naopak, v rámci hodnotenia osoby páchatela a skúmania jeho pomeroch i možnosti jeho nápravy, je potrebné prihliadať na komplex všetkých skutočností, ktoré sú v tomto smere určujúce, teda nielen na postoj jeho samotného k trestnej činnosti, pre ktorú je v tomto prípade súdený, ale i na jeho predošlý spôsob života, prípadnú kriminálnu minulosť, počet jeho odsúdení, to aký vplyv mali predtým ukladané a vykonané tresty na jeho prevýchovu. Nepochybne aj vo výmere trestu sa musí rozdielne prejavovať príťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. h/ Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený, u páchatela, ktorému sa táto okolnosť pričítala za jedno predošlé odsúdenie a u páchatela, ktorý už bol v minulosti opakovaním niekoľkokrát odsúdený a napriek tomu sa dopúšťa znovu trestnej činnosti. Rozhodne v takom prípade nejde o dvojité pričítanie tej istej príťažujúcej okolnosti tak, ako sa to obžalovaný domnieva.

S poukazom na uvedené preto krajský súd, považujúc trest uložený súdom prvého stupňa za neprímeraný, napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona pri zachovaní rovnakých príťažujúcich okolností ako mu pričítal prvostupňový súd a rovnakej poľahčujúcej okolnosti ako mu priznal súd prvého stupňa, uložil úhrnný trest odňatia slobody v druhej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere osemnástich mesiacov.

Pre výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.